

«ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ...»

τῶν ΧΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

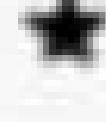
καὶ ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

(Θίασος Α. Κωνσταντᾶρα)

Ἀπροσχημάτιστη, ἀλλὰ καὶ διασκεδαστικώτατη, πολιτικὴ σάτιρα εἶναι αὕτη ἡ κωμωδιούλα τοῦ κ. Ἀλ. Σακελλάριου, μεταπλασμένη μορφή παλαιότερης κωμωδίας ποὺ ἀνήκει στὴ δίδυμην ἐμπνευση μιᾶς ἀχώριστης ἄλλοτε δυάδος, προτοῦ παρέμβῃ ὁ θάνατος γιὰ νὰ χωρίσῃ τοὺς σιαμαίους τοῦ θεάτρου. Ὁ κ. Σακελλάριος ἐπιμένει ν' ἀναγνωρίζει τὴ νόμιμη μοῖρα στὸν συνεργάτη του ποὺ ἔφυγε, τὸν Χρήστο Γιαννακόπουλο, τὴ μνήμη τοῦ ὁποίου μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐτίμησε καὶ κάθε βράδυ τιμᾷ ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος. Ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς ποσολογία τῆς συμβολῆς τοῦ καθενὸς δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ ἐνδιαφέρει. Αὐτὸ ποὺ προσφέρεται, ἐνδιαφέρει...

Ἄν κρίνω ἀπὸ τὴν εὐθυμὴ διάθεση ποὺ κυριαρχοῦσε στὴν αἴθουσα τοῦ μικροῦ θεάτρου τῆς ὁδοῦ Βουκουρεστίου καὶ ἀπὸ τὰ πυκνὰ χειροκροτήματα ποὺ ὑπεδέχοντο τὴν καλόκαρδη ἀλλ' ὄχι καὶ λιγώτερο τσουχτερὴ σάτιρα τῶν πολιτικῶν μας ἡθῶν καὶ τῶν ὑπουργικῶν ἀφελειῶν —πού, ἀλλοίμονο, ἀποτελοῦν παγίαν παράδοσιν τοῦ τόπου— πρέπει νὰ συμπεράνω ὅτι τὸ κοινὸ εἶναι προδιατεθειμένο καὶ ἴσως... προπαρασκευασμένο, νὰ δεχθῇ καὶ τὴν ὑπερβολὴ ἀκόμη ὥς τρέχουσαν κατάστασιν! Σ' αὐτό, ἄλλωστε, φαίνεται νὰ ὑπελόγισαν καὶ οἱ συγγραφεῖς γιὰ νὰ μὴ διστάσουν νὰ σύρουν τὴ γραμμὴ τῆς καρικατούρας μὲ συνεπὴ εὐτολμία. Βέβαια, δὲν γίνεται εὐκόλα πιστευτὴ ἡ τόση ἀθωότης ἀπὸ μέρους τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀγροτικῆς Περιθάλψεως, ἀφοῦ ὑποτίθεται ὅτι γιὰ νὰ γίνῃ ὑπουργὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχει περάσει ἀπὸ τίς συμπληγάδες τῆς κοιματικῆς κουζίνας, συνοδευόμενος ἀπὸ ὅλους τοὺς λιγδωμένους τεντζερέδες — ἀλλὰ, καθὼς εἶπα, αὐτὰ δὲν τὰ πολυεξετάζει ὁ θεατὴς καὶ ὀρθῶς δὲν τὰ πολυεξήτασαν καὶ οἱ συγγραφεῖς! Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἔγραψαν ἕνα ἐργάκι διασκεδαστικὸ, ἀειθαλοῦς —δυστυχῶς!...— ἐπικαιρότητος καὶ μὲ ἐξησφαλισμένη τὴν εὐθυβολίαν του στὴ μυκτηριοστικὴ δεκτικότητά τοῦ κοινοῦ.

Ὁ κ. Προθυπουργός, ὥς ἀνεγνωρισμένος φίλος τοῦ θεάτρου, θὰ ἔπρεπε νὰ καλέσῃ τὸν κ. Κωνσταντᾶραν καὶ τὸν θίασό του γιὰ μιὰν ἐκτακτη παραστασοῦλα στὴν αἴθουσα τῆς Βουλῆς, ἢ σὲ καμμιά ἰδιαίτερη σέance τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου! Θὰ εἶχαν σὲ πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦν ὅλοι... Δωρεὰν παιδεῖα!

Ἡ κωμωδιούλα προωρίζετο, μᾶς πληροφορεῖ ὁ συγγραφεὺς, γιὰ τὸν ἀείμνηστο Λογοθετίδη. Ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Κωνσταντᾶρας θὰ ἠμποροῦσε ν' ἀξιῶσιν τὴν ἀποκλειστικότητά τοῦ ρόλου. Εἶναι, πράγματι, κοιμένος στὰ μέτρα του καὶ στίς ἱκανότητές του. Θὰ ἔλεγα μάλιστα ὅτι ὥς... ὑπουργὸς φαίνεται πειστικώτερος. Προφυλάσσει τὸν ρόλο ἀπὸ τὴ φάρσα καὶ προσδίδει στὸ ὑπουργικὸ ἀξίωμα τὴν κωμικὴν ἐμφαση ποὺ ἐνίστε διεκδικεῖ...

Ὁ κ. Β. Παγουλᾶτος, στὸν ρόλο τοῦ τοπικοῦ κοιματάρχη ποὺ χειρίζεται μὲ πληθωρικὸν ἐνθουσιασμὸ τὰ κοιματικὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ στὴν ἐπαρχία, εἶναι αὐθεντικώτατα γνήσιος. Οἱ κ.κ. Χ. Παναγιώτου καὶ Χ. Λοξάρᾳς ὑποδύονται μ' ἐρμηνευτικὴν ἀσφάλεια δυὸ ἀνθρώπους τοῦ χωριοῦ ἐνῶ ἡ κ. Μ. Κωνσταντᾶρα (λαμπρὴ Κυρὰ Λάμπαινα) καὶ ἡ κ. Ε. Κρίτη συμπληροῦν τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγροτικοῦ σπιτιοῦ, στὴ 6' πράξη. Οἱ ὑπόλοιποι τῆς διανομῆς ἐλάχιστα μ' ἐνδιέφεραν. Σ' ἄλλους ρόλους ὑπῆρξαν ἄραγε καλύτεροι; Δὲν ἔτυχε νὰ τοὺς ἰδῶ.